

Número 65 Año God V.

NOVIEMBRE 15 de 1930

Buenos Aires — Argentina

Director Propietario: Ing. C. JEKOVEC.

GOSPODARSTVO LA ECONOMIA

GLASILLO SLOVENSKIH PRIVREDNIKA U JUZNOJ AMERICI
Organio de la Inmigración Productora Eslava en Sud América

\$ 5.— ^m / _n para las tres Américas sin Canadá

Dól. 2.— para los demás países

Número suelto: 10 ctvs.

DIRECCIÓN DEL DESTINATARIO:
Sr. Don

REDACCION Y ADMINISTRACION:
Reconquista 268

OCTUBRE	NOVIEMBRE 1930	DICIEMBRE
D L M M J V S	D L M M J V S	D L M M J V S
— — 1 2 3 4	— — — — 1	— 1 2 3 4 5 6
5 6 7 8 9 10 11	2 3 4 5 6 7 8	7 8 9 10 11 12 13
12 13 14 15 16 17 18	9 10 11 12 13 14 15	14 15 16 17 18 19 20
19 20 21 22 23 24 25	16 17 18 19 20 21 22	21 22 23 24 25 26 27
26 27 28 29 30 31	23 24 25 26 27 28 29	28 29 30 31 — — —
— — — — — — —	— — — — — — —	— — — — — — —

EL PROXIMO NUMERO APARECERA

EL DIA 30 DE NOVIEMBRE

Guía del inmigrante

(Publicación gratuita de ofertas y pedidos de trabajo, de perfiles y pedidos de trabajo, de personas buscadas, comunicación de nuevas direcciones y documentos extraviados. Las ofertas pueden dirigirse a la Administración „Gospodarstvo“, calle Reconquista 268, Buenos Aires).

VENDO 2 TERRENOS, Estación 4 de febrero, F. C. Prov., 10 min. de tren de Avellaneda F. C. S., - de 595 m². Grandes facilidades - por más detalles dirigirse a Reconquista 268, Escrit. 20 cada Martes y Jueves entre 14 y 16 horas.

FARMACEUTICO práctico, diplomado en Europa y en el país; se ofrece para farmacia o laboratorio. Posee el idioma alemán castellano y yugoslavo. — Kade Suhevic.

SLUŽKINJA, Slovenska al Ceska, se исца за немско естанција при Com. Kivadavija. Плата 80-90 pezov. Понуде под „Senora Marta“ на Управништво.

CAMBIO DE DIRECCIONES Publicación gratuita para instituciones de interés para el inmigrante y para los suscriptores del periódico.

LEGACION CHECOESLOVACA. — Con su sección consular se mudó de la calle Venezuela 765 a la calle Junin 1243.

CONSULADO YUGOESLAVO. — En Montevideo, tiene sus oficinas en la calle Perez Catllanos 1594.

Personas buscadas

DE LA LEGACION YUGOSLAVA (Sección Consular) OD JUGOSLOVENSKOG PO SLAVSTVA U BUENOS AIRESU.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne boraviste iseljenika MIKEŠ GRUNWALDA rodom iz Alve. Dosa je u Argentini koncem 1924. g., aresni mu je onačo r. missier, a vec tri godine se ne javila svojoj oditeji.

K. Br. 624/30 — Traži se da nasne

Clinica Dental Mutualista Argentina

155 - Montes de Oca - 155

Ravnatelj: JUSTINO D. LAMARQUE

Kirurg-zubar Medicinskog Fakulteta. Bivši osnivač i načelnik Zubarskog Odjeljenja kod Asistencije Pùblica u Buenos Airesu.

Svaki rad izvršimo brzo i tačno; preuzimamo odgovornost za svoj rad.

Materijal, koji upotrebljavamo, je najbolje vrste te sasmostovredan onome, koji platite veoma skupo na drugom mestu.

Vadjenje zuba bez bolesti	\$ 1.50
Ispunci od plavine ili smalta po \$ 4., \$ 5.- i	6.—
Zublje: prvi zub	7.—
svaki nadaljnji	4.—
Zlatne krune	12.—
Nepremični zubi mostići	14.—
Nepremični zubi á Pivot, svaki	10.—

Naša Klinika nema praktikanata, nego sve samo osobljije diplomirano na Fakultetu. Naše je geslo: stručničko poštovanje, dobar rad i ponovo saslušanje stranke.

PREGLEDANJE BESPLATNO

Satovi: Svaki dan od 9—12 i 14—20 sati, a subotom samo popodne.

MONTES DE OCA 155 — U. TELEF. 23, B. O. 5285

PRVA JUGOSLOVENSKA KROJAČNICA NA DOCK SUD

INGENIERO HUERGO 1360

PRIMILA JE NOVE ŠTOFOVE ZA ZIMSKU SEZONU

RADIMO JEFTINO I DOBRO TE NA OBROKE

Imamo u zalihi moderne košulje, ovratnike i sve ostalo rublje

za gospodu

Preporuča se svoj braća Slovenima.

Vlasnik: RADE PAUNOVIC.

Prvi 1. decembar
(Nastavak)

Paračin Crnjek, trg. putnik (Župpa Sušak)

Kendža Albin, trg. putnik (Sok. Karlovac)

Karninić Simon

Petrović Mihail

Jerković Adam, činovnik

Navedena imena dosadašnjih članova društva dokazuju, da predstavlja Sokol pravu narodnu i kulturnu demokraciju. Uz tajnika i drugo osoblje državnog predstavništva, uz trgovca, uz inženjera, uz arhitekta stope u istom redu kao jednako pravni članovi pripadnici radničkog staleža, morski naš svet, naši zemljoradnici, bez razlike, kao svesni Jugoslaveni po redu Slovensi, Hrvati, Srbi, a čak nekoliko naših vojvodinskih Bugara.

U koliku su članovi u priglasnicama to označili navadajući i ime sokolskog društva, u kojem su već bili učlanjeni, a isto nekoj prosvetna i narodna društva u dalekom svetu. Ovaj imenik pokazuje nam, koliko nas zapravo u ovoj zemlji ima, a da nismo nimalo druga za drugoga!

Imenik nam pokazuje, da smo nazvali ovu skupinu punim pravom prvom pravoslavom 1. dec. na Južnom Atlantiku, nakon nekih 8 godina. Jer, ako nas se je sakupio već nakon samo 2 meseci nog pripravnog rada ono lepi broj, to smo sa preosnutkom Sokola došli do koncentracione tačke, oko koje će se prikupljati svi oni zdravi i svesni elementi, koji su dosta zreli, da znadu oceniti vrednost činjenice, ŠTO nam je dao 1. decembar, naime NAŠU vlastitu državu čija sudbina ovisi jedino o vrednosti pojedinih njezinih sinova. A oko podizanja te vrednosti radi u prvom redu Sokol, čija je zadaća, da

UNAPREDIJE TELESNO
ZDRAVJE, MORAL I NACIONALNU SVEST DRŽAVLJANA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE.Razgovor sa
g. I. F. Lupis Vukićem
(Nastavak)istaknuti praktičku svrhu: da no-
vodošljak, što samo može da bude
na sve to veću korist i same nove
domovine.Ova stvar vrlo je važna za naše
izseljeništvo koju ono nesmije na-
pustiti sve čok u školskom pitanju
nepostigne ono što mu treba.Na ministarstvu trgovine sam
objasnio, koliko toga treba u Ju-
goslaviji naučiti i urediti, da bi se
mogla razviti trgovina između Ju-
goslavije i Južne Amerike u onim
predmetima za koje postoje svi
preduslovi da se u Južnu Ameriku
izvoze. No, dok u Jugoslaviji ne-
nauče kako treba, kondicijonirati
robu za Južnu Ameriku i što pro-
pisuju zakoni raznih južnoameri-
čkih država za uvažanje pojedinih
artikala, i dok nebedu vodili raču-
na o konkurentnim cijenama, sve do-
te će trgovana sa Južnom Amerikom,
osim u par artikala, ostati pu-
stom željom i štetnim eksperimen-
tiranjem.Novom ministru socijalne poli-
tike sam čestito što je odmah pri
svom nastupu uklonio dvije zapre-
mice u izseljeničkoj službi: Dra. Ba-
tona sa čela izseljeničkog oče-
nja, i g. Jovu Maretića, kao izsel-
jeničkog izaslanika u Buenos Ai-
resu. Dr. Baton, za nekih 7-8 go-
dina desna ruka svakoga ministra
socijalne politike, dakle i izseljeni-
čkog ministra, volio je da pobiju
da se protivi svakom dobrom pje-
dlogu na izseljeničkom polju, ako
je taj od njega tražio nesto re-
đi i razmišljanja. Pošto se velika
čina ministra vrlo slabo razumje-
vala u izseljeničke stvari, to su
mnoge izseljeničke stvari u Beogra-
du teško i nijkako i svakako. Ja
sam novom ministru, g. Preki, ka-

primjeraka od falzificiranih pisa-
ma, kojima se prevorno pozivaju
ljudi u Argentini. "Mi smo pro-
tivni ovakvoj raboti", kazao je
g. ministar. "Mi nećemo da se
ljude na prevaru goni u propasti,
nego trebamo spremne i dobro upu-
ćene doseljenike koji će biti kri-
šnici sebi i Argentini".

Na rastanku rekoh g. ministru:
Mi radimo za isti cilj, pak ćemo
i saradjivati kao prijatelji.

Kako je u Jugoslaviji?

Vi bi htjeli znati kako je u Ju-
goslaviji? To me pita svak sa ko-
jim se sastanem. Općenito govor-
eci, Jugoslavija se nalazi u istom
kolu svjetske gospodarske krize, u
kome muku muće svih naroda svijeta,
razumije se, netko veću netko
manju muku. Budući je Jugoslavija
poljodjelska zemlja, i sudeći po
onome što sam viđao, čuo i čita-
o, ja držim da Jugoslavija spada u
onu klasu zemalja u kojima stanje
je najgorje. Ljetina, u žitu i
vinu bila je osrednja. Cijene pšenice
i kukuruzu su niske, kao i u svim
zitorodnim zemljama. Čuo sam da
bi naše vino ove godine moglo
biti proči nego li lani, jer da
je jenavata u Francuskoj podbacića,
pak će se izvesti izvjesna količina
dalmatinskog vina u Francusku.
Već su bile izvezene dyje manje
posiljke u Dalmaciju, i u blisku
čije u mjesecu, pak ima svakog povr-
ća. Maslini nema nimalo ove godi-
će. Za dalmatinskog seljaka je
teško kada nema začina. Ribe se
hvata dosta, osobito su bile dobre
šlovnje srdjeća i tunja. Kada se
ulove veće količine ribe prodava-
se u Zagreb, Ljubljani, Beč i Italiju.
Drugo se konzervira. Riba se
lovi moderno: sa mrežama torba-
čama i motorima. U Dalmaciji je
sve malo brodovlja na motor —
malo može biti bracera i trabaku-
la bez motora.

Turisti dolazi dosta na naše more,
a moglo bi i više kada bismo
mi manje razloge davali i više se
trudili da iz našeg primjera i mora-
vje izdvojimo više blaga nego li va-
ćimo, i to sve po uputama što nam
je ista priroda dava. Ja sam se
češće putao: zašto u Dalmaciji
nema zadajeno bar 100.000 sta-
bilnih naroda, nego Jugoslavija
kupuje u Italiji toga voća godiš-
nje preko deset miliona dinara? Za-
što naše ledine — a tih sam viđao
dosta — nisu zasadjene bajamima,
kada bajar uva svake druge godi-
ne radnje, vrlo malo truču i nikako
va troška traži, a cijena je plodu,
sa svom korom od 5 do 10 dinara
kilogram? Zašto se primorske hridi
nepoštuju rogačima? Zašto se, n-
o, oko Spitja, gdje ima dosta vode,
negoji više voća a manje loze?

Ja držim da bi se iz naše zemlje
dalo izvući dosta više novaca nego
li se izvlači, kad bi se malo više i
trudio da izvodi učinkovite i mo-
drane radnje.

OD UPRAVE — Pošto nam
se je radi promene tiskare još i
ovaj broj nekoliko zakasnio, to
smo izdajane produžili za par na-
daljnih dana, da možemo objati-
ti izvezati o tako lepo uspešoj sku-
ptini Sokola, i članak g. Lupis-
Vukića o njegovom boravku i ra-
du u domovini. Zato se nadamo,
da će nam o. pretprijetici opro-
stiti zakašnjenje.

NA 1. DECEMBRA, t. j. u
ponedeljak, svi u Jugoslovenski
Klub, koji je odlučio, da se na
i poslave Uredjjenju priredi
večera, pa da se bar prijateljski
sastanak i izrukujemo. Promje-
na u upravi Kluba, i preosnova
Sokola izvršene pred par dana,
došle su prekasno, ali su bilo
moglo pomisliti na organizovanje
veće proslave sa udjelom prog-
ramom. Sastanak se dakle bar-
avoko da izmenimo misli, kako
bi se dalo učiniti nesto boljega u
buduću.

Kako sam sa raznih strana čuo,
i u Jugoslaviji kano i drugovje
diamo dosta prezadužena naroda uz
visoke kamate. Kako će se seljak
izjaviti duga, i dalje mi ne upće
ispлатi izbaviti, to je veliko pitanje.

Sa svršetkom rata sav je narod
u prečanskim krajevinama bio razdu-
žen. Novaca bilo u obilju i nastala
obište: mahnilo se politički i gospodarski.
Onda odjednom nestade novca —
to jest, nestade novcu vrijednost
i nastade nego naglo zaduži-
vanje, koje časna kao mora tisti
seljaka. Nego nije tako kod Slove-
naca. Oni su razumno gospodari, i
čak i nekih 100.000 dinara, to se nameće
potreba, da se na proslavi Uredjjenju
priredi večer, pa da se bar prijateljski
sastanak i izrukujemo. Promje-
na u upravi Kluba, i preosnova
Sokola izvršene pred par dana,
došle su prekasno, ali su bilo
moglo pomisliti na organizovanje
veće proslave sa udjelom prog-
ramom. Sastanak se dakle bar-
avoko da izmenimo misli, kako
bi se dalo učiniti nesto boljega u
buduću.

G. POSLANIK, dr. STRAŽ-
NICKI otputovan je u petak dne
21. o. m. na redovni tromesecni
dostup u domovinu. G. Poslanik
je tokom dosadašnjeg boravka u
uredi pitanje službenih veza sa
tri ovlašćenje države: Argentinom,
Urugvajem i Čile. Proboravivi
u obavde poslednje države po
mesec dana, dobio je dovoljno u-
poklepa prilike, da će moći sta-
tici vidi vlastne potrebe predlogi,
kako će se morati učiniti korake,
da službeno našu zastupstvo bude
u stanju vršiti svoju zadataču ona-
ko, da se postigne željeni efekat.

Ako se uzme u obzir, da je od-
jašnje naše Poslanstvo jedino
zvanično zastupstvo za celu jedan
kontinent, neogramični izgled
za razvijat će se u svakom obziru,

za razvijat će se u svakom

SLOVENSKI VESTNIK

SOKOLSKI POKRET. Na slej telovadit okrog 35. Vodja sokoškega pokreta je g. Peter Čapuder, izsolan telovadni sokolski strokovnjak.

V "JUGOSLAVENSKO DRUŠTVO VRAJEME POMOCI" se zadnjič čas upisalo tudi več Slovencev. Nekaterih kobradora ni mogel najti; poslovodstvo jime pisalo, naj pridejo plačati v pisarno. Noben od njih ni prisel. Kdor na plaćaju prispevku, ne more imeti pravice do podpor. Kdor se upiše, naj torej s tem računa!

- OTO WÜST — Dne 1. t. m. je preminil g. Otto Wüst, industrialec in last g. Videria, kateremu je umrla pred kratkem tuji mlada soprga. Iskreno sožalje češki Sokol prihajajo jih je do-

VESELA VEST — Naši rojaci, člani - telovadci društva „Prosver“ nameravajo proslaviti 1. decembra s tem, da se misljijo konstituirati kot samostalno. **SOKOLSKO DRUŠTVO.** V češki Sokol prihajajo jih je do-

KAKO DOLGO BOMO ŽIVELI.

Kako dolgo bo vsak izmed nas živel, nas vse zanima. Žal pa vemo, da ni mogče prorokovati časa smrti za nikogar. Velikokrat ima zdravnik pred seboj bolnika, ki ga vprašuje, kako dolgo bo še živel, a zdravnik je nemogoče odgovoriti vključiv njejovi izobrazbi in poznavanju človekovega življenja in bolezni. Izjem je, da se redke in le kadar bo kmalu prisel konec. Še manj ko bolniku, je pa mogoče zdravemu človeku vedeti za njegov konec. Ni nam nobenega načina kako bi za posameznika določili dolgot življenja, — lahko pa to storimo za več njih, za drusto, prebivalce mesta ali države. Točna lahko rečemo, kadar bo umrla polovica dojenčkov, ki so se rodili na danšnjem dan, povemo lahko koliko jih bo doživel gotovo starost. Razlike med tem, kar se bo zgodoval in med tem, kar smo v naprej izračunali, bodo zelo majhne, če bodo vlagale iste razmere in ista umrljivost.

Človek živi različno dolgo na zemlji, od nje pa do čez 100 let. Znan je slučaj, da sedaj najvišja starost 186 let. Dolgot življenja vsakega počinka merimo, kakor vsak ve, od rojstva pa do smrti. To nas tukaj ne zanima, temveč bomo rabil mirelo za skupino ljudi. V ta namen rabimo srednjo živilensko starost ali dozivento dobo, kakor imenujemo število let, ki jih sme človek v določeni dobi svojega življenja pričakovati da jih bo se živel na zemlji. Seveda nekaj jih bo umrla

prej, nekaj kasneje, vsi skupaj bodo pa le izpolnili število let, kakor nam to pove srednja živilenska starost.

O tem, kako določimo srednjo živilensko starost, bomo še kasneje govorili. Preje poglejmo, koliko je narava človeku povprečno določila življenja. O tem obstoje sicer zelo različna mnenja, ki pa so vedno soglasna v toliku, da je naravnin konec življenja nad 70 let, precej više, kot je sedaj povprečni konec, ki se sušce ponekod celo izpod 40 let. Ne-

kateri se potom poizkusijo prisliti do zaključka, da bi morala biti dolgot življenja 5–6 krat daljša, kot pa čas, ki je potreben, da se živo bitje razvije, kjer je to slučaj pri nekaterih živalih. Potem takem bi moral človek živeti okrog 100 let. Drugi zapislijo, da je naravnin meja človekovega življenja v dobi, ko začne ljudje sorazmerno svojemu številu zelo hitro umirati, kar se prične okrog 70. leta. Še drugi pa so poskušali najti mejo človekovega življenja na temelju krvotoka, plodnosti, prebavnega trakta, telesne višine, teže itd. V statistiki o umiranju ni doslej niti eno od teh mirej, našlo več oporek kot to, da je meja človekovega življenja gotovo iznad sedanjega povprečnega števila 40 ali 50 let ter, da je verjetno, da se nahaja okrog 70. leta.

Razlika med starostjo, ki jo človek doživi in med to, ki bo moral doživeti je torej zelo velika in vpravljati, bodo zelo majhne, če bodo vlagale iste razmere in ista umrljivost.

Človek živi različno dolgo na zemlji, od nje pa do čez 100 let. Znan je slučaj, da sedaj najvišja starost 186 let. Dolgot življenja vsakega počinka merimo, kakor vsak ve, od rojstva pa do smrti. To nas tukaj ne zanima, temveč bomo rabil mirelo za skupino ljudi. V ta namen rabimo srednjo živilensko starost ali dozivento dobo, kakor imenujemo število let, ki jih sme človek v določeni dobi svojega življenja pričakovati da jih bo se živel na zemlji. Seveda nekaj jih bo umrla

prej, nekaj kasneje, vsi skupaj bodo pa le izpolnili število let, kakor nam to pove srednja živilenska starost.

O tem, kako določimo srednjo živilensko starost, bomo še kasneje govorili. Preje poglejmo, koliko je narava človeku povprečno določila življenja. O tem obstoje sicer zelo različna mnenja, ki pa so vedno soglasna v toliku, da je naravnin konec življenja nad 70 let, precej više, kot je sedaj povprečni konec, ki se sušce ponekod celo izpod 40 let. Ne-

kateri se potom poizkusijo prisliti do zaključka, da bi morala biti dolgot življenja 5–6 krat daljša, kot pa čas, ki je potreben, da se živo bitje razvije, kjer je to slučaj pri nekaterih živalih. Potem takem bi moral človek živeti okrog 100 let. Drugi zapislijo, da je naravnin meja človekovega življenja v dobi, ko začne ljudje sorazmerno svojemu številu zelo hitro umirati, kar se prične okrog 70. leta. Še drugi pa so poskušali najti mejo človekovega življenja na temelju krvotoka, plodnosti, prebavnega trakta, telesne višine, teže itd. V statistiki o umiranju ni doslej niti eno od teh mirej, našlo več oporek kot to, da je meja človekovega življenja gotovo iznad sedanjega povprečnega števila 40 ali 50 let ter, da je verjetno, da se nahaja okrog 70. leta.

Razlika med starostjo, ki jo človek doživi in med to, ki bo moral doživeti je torej zelo velika in vpravljati, bodo zelo majhne, če bodo vlagale iste razmere in ista umrljivost.

Človek živi različno dolgo na zemlji, od nje pa do čez 100 let. Znan je slučaj, da sedaj najvišja starost 186 let. Dolgot življenja vsakega počinka merimo, kakor vsak ve, od rojstva pa do smrti. To nas tukaj ne zanima, temveč bomo rabil mirelo za skupino ljudi. V ta namen rabimo srednjo živilensko starost ali dozivento dobo, kakor imenujemo število let, ki jih sme človek v določeni dobi svojega življenja pričakovati da jih bo se živel na zemlji. Seveda nekaj jih bo umrla

prej, nekaj kasneje, vsi skupaj bodo pa le izpolnili število let, kakor nam to pove srednja živilenska starost.

O tem, kako določimo srednjo živilensko starost, bomo še kasneje govorili. Preje poglejmo, koliko je narava človeku povprečno določila življenja. O tem obstoje sicer zelo različna mnenja, ki pa so vedno soglasna v toliku, da je naravnin konec življenja nad 70 let, precej više, kot je sedaj povprečni konec, ki se sušce ponekod celo izpod 40 let. Ne-

kateri se potom poizkusijo prisliti do zaključka, da bi morala biti dolgot življenja 5–6 krat daljša, kot pa čas, ki je potreben, da se živo bitje razvije, kjer je to slučaj pri nekaterih živalih. Potem takem bi moral človek živeti okrog 100 let. Drugi zapislijo, da je naravnin meja človekovega življenja v dobi, ko začne ljudje sorazmerno svojemu številu zelo hitro umirati, kar se prične okrog 70. leta. Še drugi pa so poskušali najti mejo človekovega življenja na temelju krvotoka, plodnosti, prebavnega trakta, telesne višine, teže itd. V statistiki o umiranju ni doslej niti eno od teh mirej, našlo več oporek kot to, da je meja človekovega življenja gotovo iznad sedanjega povprečnega števila 40 ali 50 let ter, da je verjetno, da se nahaja okrog 70. leta.

Razlika med starostjo, ki jo človek doživi in med to, ki bo moral doživeti je torej zelo velika in vpravljati, bodo zelo majhne, če bodo vlagale iste razmere in ista umrljivost.

Človek živi različno dolgo na zemlji, od nje pa do čez 100 let. Znan je slučaj, da sedaj najvišja starost 186 let. Dolgot življenja vsakega počinka merimo, kakor vsak ve, od rojstva pa do smrti. To nas tukaj ne zanima, temveč bomo rabil mirelo za skupino ljudi. V ta namen rabimo srednjo živilensko starost ali dozivento dobo, kakor imenujemo število let, ki jih sme človek v določeni dobi svojega življenja pričakovati da jih bo se živel na zemlji. Seveda nekaj jih bo umrla

prej, nekaj kasneje, vsi skupaj bodo pa le izpolnili število let, kakor nam to pove srednja živilenska starost.

O tem, kako določimo srednjo živilensko starost, bomo še kasneje govorili. Preje poglejmo, koliko je narava človeku povprečno določila življenja. O tem obstoje sicer zelo različna mnenja, ki pa so vedno soglasna v toliku, da je naravnin konec življenja nad 70 let, precej više, kot je sedaj povprečni konec, ki se sušce ponekod celo izpod 40 let. Ne-

kateri se potom poizkusijo prisliti do zaključka, da bi morala biti dolgot življenja 5–6 krat daljša, kot pa čas, ki je potreben, da se živo bitje razvije, kjer je to slučaj pri nekaterih živalih. Potem takem bi moral človek živeti okrog 100 let. Drugi zapislijo, da je naravnin meja človekovega življenja v dobi, ko začne ljudje sorazmerno svojemu številu zelo hitro umirati, kar se prične okrog 70. leta. Še drugi pa so poskušali najti mejo človekovega življenja na temelju krvotoka, plodnosti, prebavnega trakta, telesne višine, teže itd. V statistiki o umiranju ni doslej niti eno od teh mirej, našlo več oporek kot to, da je meja človekovega življenja gotovo iznad sedanjega povprečnega števila 40 ali 50 let ter, da je verjetno, da se nahaja okrog 70. leta.

Razlika med starostjo, ki jo človek doživi in med to, ki bo moral doživeti je torej zelo velika in vpravljati, bodo zelo majhne, če bodo vlagale iste razmere in ista umrljivost.

Človek živi različno dolgo na zemlji, od nje pa do čez 100 let. Znan je slučaj, da sedaj najvišja starost 186 let. Dolgot življenja vsakega počinka merimo, kakor vsak ve, od rojstva pa do smrti. To nas tukaj ne zanima, temveč bomo rabil mirelo za skupino ljudi. V ta namen rabimo srednjo živilensko starost ali dozivento dobo, kakor imenujemo število let, ki jih sme človek v določeni dobi svojega življenja pričakovati da jih bo se živel na zemlji. Seveda nekaj jih bo umrla

prej, nekaj kasneje, vsi skupaj bodo pa le izpolnili število let, kakor nam to pove srednja živilenska starost.

O tem, kako določimo srednjo živilensko starost, bomo še kasneje govorili. Preje poglejmo, koliko je narava človeku povprečno določila življenja. O tem obstoje sicer zelo različna mnenja, ki pa so vedno soglasna v toliku, da je naravnin konec življenja nad 70 let, precej više, kot je sedaj povprečni konec, ki se sušce ponekod celo izpod 40 let. Ne-

kateri se potom poizkusijo prisliti do zaključka, da bi morala biti dolgot življenja 5–6 krat daljša, kot pa čas, ki je potreben, da se živo bitje razvije, kjer je to slučaj pri nekaterih živalih. Potem takem bi moral človek živeti okrog 100 let. Drugi zapislijo, da je naravnin meja človekovega življenja v dobi, ko začne ljudje sorazmerno svojemu številu zelo hitro umirati, kar se prične okrog 70. leta. Še drugi pa so poskušali najti mejo človekovega življenja na temelju krvotoka, plodnosti, prebavnega trakta, telesne višine, teže itd. V statistiki o umiranju ni doslej niti eno od teh mirej, našlo več oporek kot to, da je meja človekovega življenja gotovo iznad sedanjega povprečnega števila 40 ali 50 let ter, da je verjetno, da se nahaja okrog 70. leta.

Razlika med starostjo, ki jo človek doživi in med to, ki bo moral doživeti je torej zelo velika in vpravljati, bodo zelo majhne, če bodo vlagale iste razmere in ista umrljivost.

Človek živi različno dolgo na zemlji, od nje pa do čez 100 let. Znan je slučaj, da sedaj najvišja starost 186 let. Dolgot življenja vsakega počinka merimo, kakor vsak ve, od rojstva pa do smrti. To nas tukaj ne zanima, temveč bomo rabil mirelo za skupino ljudi. V ta namen rabimo srednjo živilensko starost ali dozivento dobo, kakor imenujemo število let, ki jih sme človek v določeni dobi svojega življenja pričakovati da jih bo se živel na zemlji. Seveda nekaj jih bo umrla

prej, nekaj kasneje, vsi skupaj bodo pa le izpolnili število let, kakor nam to pove srednja živilenska starost.

O tem, kako določimo srednjo živilensko starost, bomo še kasneje govorili. Preje poglejmo, koliko je narava človeku povprečno določila življenja. O tem obstoje sicer zelo različna mnenja, ki pa so vedno soglasna v toliku, da je naravnin konec življenja nad 70 let, precej više, kot je sedaj povprečni konec, ki se sušce ponekod celo izpod 40 let. Ne-

kateri se potom poizkusijo prisliti do zaključka, da bi morala biti dolgot življenja 5–6 krat daljša, kot pa čas, ki je potreben, da se živo bitje razvije, kjer je to slučaj pri nekaterih živalih. Potem takem bi moral človek živeti okrog 100 let. Drugi zapislijo, da je naravnin meja človekovega življenja v dobi, ko začne ljudje sorazmerno svojemu številu zelo hitro umirati, kar se prične okrog 70. leta. Še drugi pa so poskušali najti mejo človekovega življenja na temelju krvotoka, plodnosti, prebavnega trakta, telesne višine, teže itd. V statistiki o umiranju ni doslej niti eno od teh mirej, našlo več oporek kot to, da je meja človekovega življenja gotovo iznad sedanjega povprečnega števila 40 ali 50 let ter, da je verjetno, da se nahaja okrog 70. leta.

Razlika med starostjo, ki jo človek doživi in med to, ki bo moral doživeti je torej zelo velika in vpravljati, bodo zelo majhne, če bodo vlagale iste razmere in ista umrljivost.

Človek živi različno dolgo na zemlji, od nje pa do čez 100 let. Znan je slučaj, da sedaj najvišja starost 186 let. Dolgot življenja vsakega počinka merimo, kakor vsak ve, od rojstva pa do smrti. To nas tukaj ne zanima, temveč bomo rabil mirelo za skupino ljudi. V ta namen rabimo srednjo živilensko starost ali dozivento dobo, kakor imenujemo število let, ki jih sme človek v določeni dobi svojega življenja pričakovati da jih bo se živel na zemlji. Seveda nekaj jih bo umrla

prej, nekaj kasneje, vsi skupaj bodo pa le izpolnili število let, kakor nam to pove srednja živilenska starost.

O tem, kako določimo srednjo živilensko starost, bomo še kasneje govorili. Preje poglejmo, koliko je narava človeku povprečno določila življenja. O tem obstoje sicer zelo različna mnenja, ki pa so vedno soglasna v toliku, da je naravnin konec življenja nad 70 let, precej više, kot je sedaj povprečni konec, ki se sušce ponekod celo izpod 40 let. Ne-

kateri se potom poizkusijo prisliti do zaključka, da bi morala biti dolgot življenja 5–6 krat daljša, kot pa čas, ki je potreben, da se živo bitje razvije, kjer je to slučaj pri nekaterih živalih. Potem takem bi moral človek živeti okrog 100 let. Drugi zapislijo, da je naravnin meja človekovega življenja v dobi, ko začne ljudje sorazmerno svojemu številu zelo hitro umirati, kar se prične okrog 70. leta. Še drugi pa so poskušali najti mejo človekovega življenja na temelju krvotoka, plodnosti, prebavnega trakta, telesne višine, teže itd. V statistiki o umiranju ni doslej niti eno od teh mirej, našlo več oporek kot to, da je meja človekovega življenja gotovo iznad sedanjega povprečnega števila 40 ali 50 let ter, da je verjetno, da se nahaja okrog 70. leta.

Razlika med starostjo, ki jo človek doživi in med to, ki bo moral doživeti je torej zelo velika in vpravljati, bodo zelo majhne, če bodo vlagale iste razmere in ista umrljivost.

Človek živi različno dolgo na zemlji, od nje pa do čez 100 let. Znan je slučaj, da sedaj najvišja starost 186 let. Dolgot življenja vsakega počinka merimo, kakor vsak ve, od rojstva pa do smrti. To nas tukaj ne zanima, temveč bomo rabil mirelo za skupino ljudi. V ta namen rabimo srednjo živilensko starost ali dozivento dobo, kakor imenujemo število let, ki jih sme človek v določeni dobi svojega

O SOKOLSKOJ MISLI

Govor dr. Z. Dragutinovića na Glavnoj Skupštini prvog Jugoslovenskog Sokola na Južnom Atlantiku, u Buenos Airesu.

Draga braćo,
Sa osećajem velike radosti odazivljem se pozivu brata Bojanica, predsednika privremenog Odbora za obrazovanje Sokola Kraljevine Jugoslavije u Buenos Airesu, da pretdsedam Zboru, koji je danas sazvan da izvrši izbor stalne Uprave Sokola Kraljevine Jugoslavije u B. A. U. prvi put redno vidim u tom izraz poverenja, u času kad smo se saštali, da zajedničkim silama i zajedničkim radom udarimo temelje ne samo najlepšoj i najplemenitijoj našoj narodnoj ustanovi, nego i ustanovi, koja je pozvana, da u našem opštem narodnom razvitu i napretku igra važnu i presudnu ulogu.

Na tom poverenju zahvaljujem Vám, braćo, od svog srca.
Vašem pozivu odazivljem se sa iskrenim odusevljenjem i iz razloga, što danas vidim u sebi produženje mog starog rada u Sokolskom Bratstvu. Mogu Vam reći, da su za mene najlepši dani bili oni, koje sam proveo u aktivnom radu punom predanosti za Sokolsku stvar. Najlepše me uspomene vezuju na divan postepeni i stvaralački rad, koji smo mi Sokoli, - nekoć razdjeljeni ne samo plemenski nego i kružnim državnim granicama, posvećivali sa mladencakom ljubavi i žarom sokolskoj ideji, imajući u vidi osnovni naš zadatak: spremiti se i telesno i duševno za ujedinjenje i oslobođenje Jugoslovena, kao i za što čvršće veze između Slovenstva i opštete.

Ta nas je misao vodila u borbu, — jer svaki Sokolski Slet u

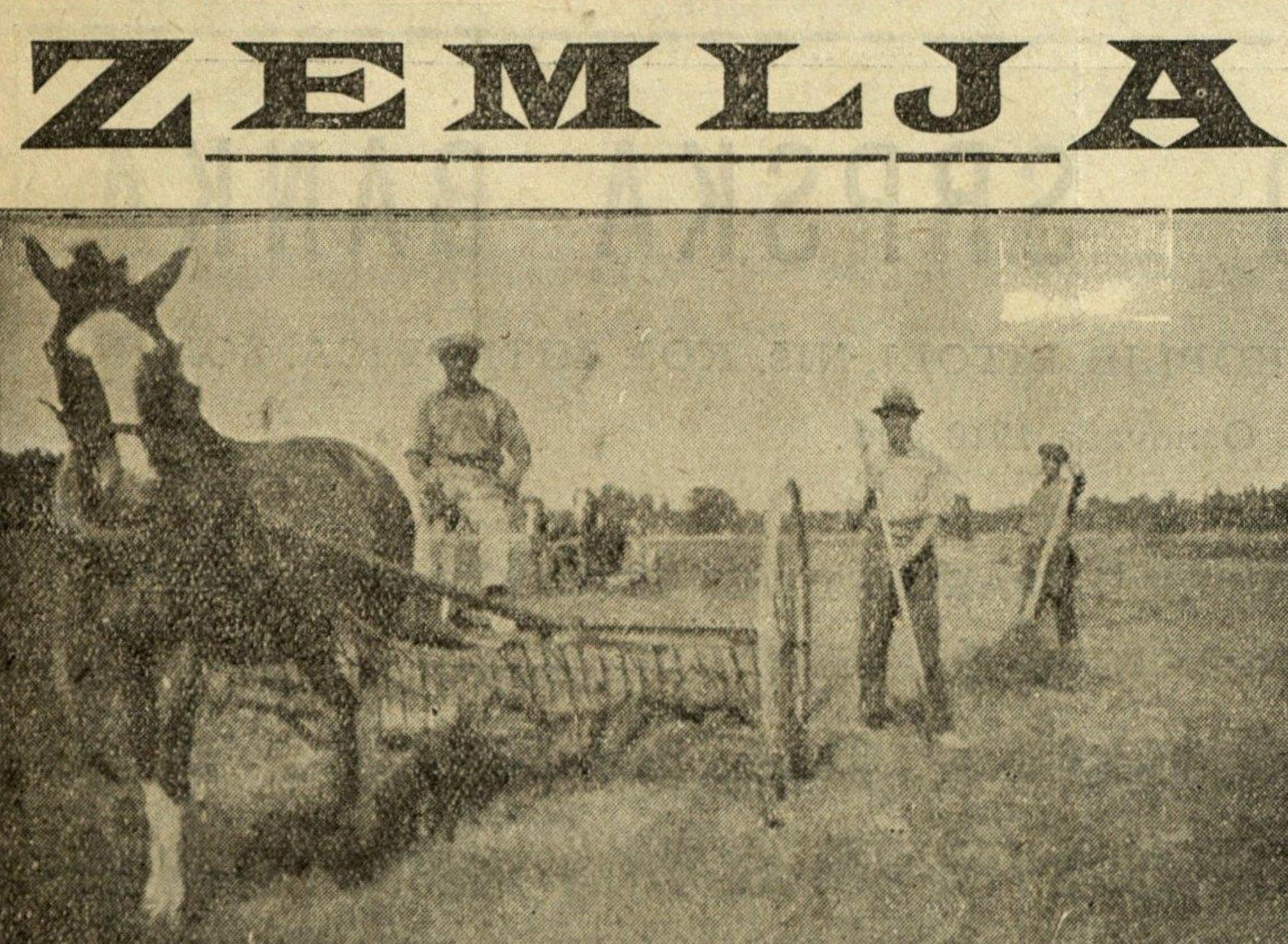
tudi ne moremo reći, če plača človek, ki se je osigural za življenje pri nas preveč sorazmerno riziku, ki ga je zavarovalno društvo prevelo zavarovanjem. Premalo najbrže ne plača, to bi se hitreje občutilo u društvenim bilancima.

Dolgot življenja, ki jo ima človek še, da odživi pri svoji različni starosti, je v poslednjih desetih let zrasla. Največ je zrasla za mlajše letnike in to je vredno mnogo več, kajti število prebivalstva za mlade letnike je večje kot za stare, tako imamo n. pr. otrok pri 10 leti okrog 20. olo vseg prebivalstva. Dolgot življenja je zrasla za ženske več kakor za moške, kar je verjetno v zvezi z večjo emancipacijo žene. To se vejerjeno zgodi, tudi pri nas v bolodeči v bomo opazovali sličen pojav, če bomo prisli do tega, da bomo mogli bolje zaledovati gibanje in umiranje prebivalstva, kakor to moremo danes.

Eden najbolj znanih amerikanskih statističarjev Dublin je izracunal da se je s tem, ker se je podaljšala srednja dolgot življenja za moškega novorojenčka v. Sev. Ameriki od I. 1901, do I. 1924, za 9 let, povisila njegova vrednost za 1780 dolarjev in da znaš ves dobček za 1.300.000 v tem letu rojenih moških otrok z milijardi 300 milijonov dolarjev. Novorojeni moški I. 1924. predstavljajo torek v narodovem bogastvu gledane na svoj bodoči zaslužek dobitči z prib. ižno 120 milijard din. v primeri z omenimi, ki so bili rojeni I. 1901. Dobček znaša to kratni budžet naše države.

Podaljšanje življenske dolgoti je po vsem tem ogromno bogastvo, ki poveča vrednost posameznika, ki

(Zdravje.)

PRIJ SLOVENSKI NASELJENCI V SLOVENSKI NASEBINI
"LA LLAVE" PRI OBDELovanju ZEMLJE.

TAKOJ

morete začeti obdelovati svojo zemljo. V NASTAJAOČI SLOVENSKI NASELBINI ČE imate DRUŽINO — čim več otrok, tem bolje!

Po natančnejše podatke obrnite se na donjni naslov.

Izpolnite spodnji kupon in ga nam pošljite:

BANCO FRANCES Y RIO DE LA PLATA

Sección "La Llave", Buenos Aires, Reconquista 165-199

Z ozirom na vaš oglas v "Gospodarstvu" mi pošljite pokope za nakup zemlje v "La Llave".

Ime in priimek: _____

Mesto in ulica: _____

(ali zadnja pošta) _____

stepeva vrline.

Sokolstvo je vanpolitičko. Ono nema i nesme da ima bilo kakve veze sa raznim političkim strujama. Kad bi Sokolstvo prešlo u to polje, to bi značilo smrt Sokolstva. Jednu jedinu misao ima Sokolstvo na umu, a to je otadžbina naša, kao velika i nedeljiva celina, — Otadžbina naša kraljevina Jugoslavija.

Ta naša Otadžbina, ta Jugoslavija, za koju je Sokolstvo radio, koju je svaki Sokol sa toliko nadre i vere očekivao, očilena je u liku našeg vitezkog, mudrog i velikog vladaca Njeg. Vel. Kralja Aleksandra I. Posle teških borba, gde pali i pogunili nebrojni sinovi našeg naroda, stvar — ništa ne bi mogla da postigne, kad u njoj ne bi vladao duh, volja i odusevljenje, koje je potrebno za pobedu.

Evo Vam tu sve odlike Sokolstva, a ujedno i sve ono što se od ispravnog i pravog Sokola traži: sveži duh, čvrsta volja, odusevljenje za našu narodnu stvar, vezano sa jakom organizacijom, disciplinom, i podredjeno svesnom vodstvu, koje ima da ga vodi jedinim putem našeg narodnog načinka.

Sokolstvo je slovensko, — i zato je ono kao osnov sokolskih načela: bratstvo. Sokoli su braća, i kao brat brata, svaki Sokol. Kao brat brata, on ima da ga pomaže u svim prilikama, ne samo u Sokolani, nego i u životu uposte. Odnos bratstva i bratske ljubavi mogu je samo na osnovu moralnem, na osnovu poštovanja i dobrote. Zato se traži od Sokola, da pre svega bude čovečista srca, plementne duše. Zato je i dužnost svakog Sokola, da te osnovne čovečanske vrline u sebi uvek goji i da ih u međusobnom odnosu uvek ispoljava. On treba da svoju braću paži, da ju upiće, vaspita i podiže, kako bi celo bratstvo, kao jedinstvena celina, došlo do najvišeg

Prepoznavanja.

Sokolstvo je slovensko, — i zato je ono kao osnov sokolskih načela: bratstvo. Sokoli su braća, i kao brat brata, svaki Sokol. Kao brat brata, on ima da ga pomaže u svim prilikama, ne samo u Sokolani, nego i u životu uposte. Odnos bratstva i bratske ljubavi mogu je samo na osnovu moralnem, na osnovu poštovanja i dobrote. Zato se traži od Sokola, da pre svega bude čovečista srca, plementne duše. Zato je i dužnost svakog Sokola, da te osnovne čovečanske vrline u sebi uvek goji i da ih u međusobnom odnosu uvek ispoljava. On treba da svoju braću paži, da ju upiće, vaspita i podiže, kako bi celo bratstvo, kao jedinstvena celina, došlo do najvišeg

Prepoznavanja.

Sokolstvo je Jugoslavija. Mi nismo samo Južni Sloveni, — mi smo danas Jugosloveni.

I Sokolstvo, verno svom zadatku prihvatilo je da odsevlenjenvi pravac, kojim je hrabro i mudro posao naš U višeni Vladao. Sokolstvo kraljevine Jugoslavije je danas branilo tog našeg jedinstva, čvrsto telo, koje ima da našu otadžbinu Jugoslaviju čuva ka najsvetiji amanet, uvek spremljeno da ustane u njene odbranu, kad god i sa koje god joj strane pretila opastnost.

Sokolstvo kraljevine Jugoslavije danas želi svog vrhovnog starešinu prvaca sina našeg vitezkog Kralja, Njegovo Visočanstvo Prestolonaslednika Petra. U tom leži najlepši znak, koji obeležava ne samo današnje stanje našeg Sokolstva, nego i pravac našeg daljnji rad, upravljen uvek napred ka budućnosti, ka svezini novih i mlađih pokoljena.

Sokol treba da je Jugosloven. To mu je osnov i time je sve rečeno. On je sin otadžbine, on je branitelj otadžbine, on je junak bez poroka i bez prigovora, koji poznaje samo jedno: ono šta je ispisano i na zastavama naše slavne vojske: za Kralja i Otadžbini.

U dalekoj budžini, u krutom životu iseljenika, gde ima toliko nesreće i toliko jada, naše Sokolstvo ima naročiti zadatek. Med našim svetom u budžini nema dovoljno veze, ne pozajemimo se, razilazimo se po ogromnim područjima, a da i ne znamo jedni za druge. Koliko je dobrilo Jugoslovena došlo ovamo i ostalo prepričeno krutim prilikama, mnogo puta bez pomoći gde će da nadje stvarne pomoći ili bar utehe ojačenjo duši. Ima ih možda, koji su pod takvim prilikama izgubili veru u Otadžbinu, — ima ih možna, koji su se i odbili.

Sokolstvo ima da te naše ljude veže. Ono ima da skupi sve dobre Jugoslovene koji se ovde nalaze i koji stižu ovamo, da ih prima u svoje redove kao braću, da o njima kao o braći vodi računa, da ih sastavi u čvrsto kolo i na taj način održi u njima svest, snagu i odsevlenje Jugoslovenstva, — i da im u budžini pruži očinski dom, u kojem će se oni nalaziti kada na svojem.

Sokolstvo ima da prikupi sve Jugoslovene v celoj Južnoj Americi, da stvari jaku i čvrstu organizaciju, koja će biti ne samo čuvan naša narodnost, nego i utočište svih Jugoslovena-Iseljenika.

To je pravac kojim nam valja početi. Put je težak i trnovit, a početak je svakako ponajteži.

Ali ne treba nikada gubiti na de i gubiti volje. Ne treba uzmitati i od zla, nego naprotiv, treba još smelije i hrabrije nastupati. Naša Sokolska braća iz Českoslovačke kolevke Sokolstva, imaju divnu izreku koja usreduje ceo sokolski zadatok i sokolski moral: „Napred, napred, — a unatrag ni koraka“.

Ovaj teški početak sokolskog rada preuzeo je na sebe privremeni Odbor, koji nam je danas podneo izveštaj o prvim koracima naše Sokolske organizacije. Neka mu bude od svih naših sakupljenih Sokola izrečena topla, iskrena i bratska hvala. Brat privremeni starosta, brat načelnik, tajnik, blagajnik i odbornici, kao i sva braća vežbači dali su najbolje što su znali i mogli.

To su pioniri, koje će Sokol kraljevine Jugoslavije u ovim krajevima uvek sa poštovanjem i sa blagodarnosti pomunjati.

Draga braćo, pre nego li što ćemo preći na ozbiljan rad radi kojeg smo se skupili, da u dalekoj budžini udarimo osnove Sokolskog združenja, pozivam Vas, da se setite svake svoga doma. Proširite onda taj pojам na naša polja naše šume i planine, na naše planine i vedro more, i sinuti će Vam pred očima slika naše drage otadžbine, koja nam je u stranom svetu još milija, još svetija.

I u tom rasploženju, pobudivši u srcima našim osećaje vernosti, predanosti i ljubavi, kliknite sa mnogo:

Da živi naš uvišeni Vladoc Njegovo Veličanstvo Kralj Aleksandar I.

Zivela naša draga i ljubljena Jugoslavija.

Dr. Z. Dragutinović.

JAVNA ZAHVALA

Cijenjeni gospodine urednici!

Pred izvjesno vrijeme morao sam da dodjem iz domovine u Argentinu, da uredim vijeće pitanje očestva i mrtvi moga pokojnoga strica. Nerado sam se uputio na taj precešnjacu, da cu imati mnogo muke i borbe oko uređenja toga pitanja. Ne poznavajući jezik, ne poznavajući nijednog advokata u Buenos Airesu, na koga bi se mogao obratiti, ne poznavajući zakone ne propise da sam bio potpuno izgubljen.

I onda srećom upućen sam bio na Dra Petra Pandolu, pravničko-trgovačku kancelariju u Buenos Airesu. Već sama činjenica, da sam primijen u toj kancelariji na našem hrvatskom jeziku, mnogo govori. Stvar očekivanje ostavštine predstao sam Dru Pandolu, pa mi ovime moja dužnost nalaže, da mu se preko Vešega cijenjenoga lista najteplije zahvalim, na svemu onome što mi je učinio. Jednu tešku stvar proveo je Dr. Pandol Tadić u vrlo kratkom vremenu, na moje potpuno zadovoljstvo, računajući mi prije vrlo mali honorar.

Zahvaljujući mu se ponovo na svemu, sto je za mene učinio, ja moram, da svima našima zemljama i cijelicima preporučim ovu kanciju ariju, geje će svaki naš čovjek u svome materinskom jeziku, najčešće i najskrenije biti poslušan.

Hvala Vam g. urednici na ažuriranju ovih par redaka, pa se ljepežim

veleštovanjem

Marko Piskulić, v. r.

NAROD SEBI

Glasnik Glavnog Odbora Jugoslovenske Matice i Jadranse Straže u Antofagasti c.c. 371

LISTA POVERENIKA „GLAVNOG ODBORA“ JUGOSLAVENSKE MATICE I JADRANSKE STRAŽE. ZA JUŽNU AMERIKU.

- Nasi dosadanji poverenici jesu:
1. Nikola Rojić c.c. No. 119. — Tocopilla, Chile.
2. Zvonimir Medović, c.c. No. 11. V. — Valparaiso, Chile.
3. Ivo Soljanović c.c. No. 24. — Potosí, Bolivia.
4. Andrija Ljubetić c.c. No. 24. — Patricillos, Chile.
5. Miće Marinović c.c. No. 28. — Cuquicamata, Chile.
6. Vlaho Miličić, Oficina „Frc. Peulma“, Chile.
7. Miloš Kirigin, Oficina „Coupolicán“, — Taltal, Chile.
8. Ante Andreučić, Oficina „José Frc. Vergara“, Chile.
9. Toma Ivanović, Oficina „Pedro de Valdivia“, Chile.

„SLAVIJA SE DIGLA“: pevaju učenice: Franjka Eterović, Dina Bonacić, Katika Perić, Drina Skonić, Dragica Ostić, Ecija Rakela i Nevenka Martinić.
Kola, Igre i Danze: izvadaju deca (učenice - ici) Dečej vrt.

Ljepa naša domovina.
Štor Bepo moj (iz opere: „Mala Floramye“). Dečji zbor.

Ja sam dače.

Danza: „La Gitana“ - izvadaju učenice: 2, 3, i 4. zarreda.
Danza: „Patriotica“ - izvadaju učenice: 1, 2, 3, i 4. razreda

„ŠUMSKI ČAR“, pevaju učenice: Franjka Eterović, Dina Bonacić, Katika Perić, Drina Skonić, Dragica Ostić, Ecija Rakela i Nevenka Martinić.
Perina Štrambera (iz opere „Splitski akvarel“).
Himna Tužne Istre (Dječji Zbor).
Jugoslavenski Sokoli.

„PROSCI“, živa slika, izvadaju učenice: 2, 2, i 4. razreda.

SOKOLSKE VEŽBE: a) „Proste vežbe sa zastavicama“ - Muški Podmladak.
b) „Proste vežbe sa kolutićima“ - Ženski Podmladak.

ODMOR: Svira 4 komada „Jugosl. Tamburaški Zbor - „Danica“

„UJEDINJENA JUGOSLAVIJA“ (Živa slika).

Lica:
Jugoslavija, Majka Franjka Eterović, uč. 4. raz.
Slovenac Marko Pavlov, uč. 4. raz.
Hrvat Zoran Jerković, uč. 4. raz.
Srbin Mate Kendić, uč. 3. raz.
Dva andela i narod: Slovenci, Hrvati, Srbi, Crnogorci, Bosanci Dalmatinici, itd. Sokoli i Sokolice, svi u narodnim nosiljama, matifestira juči uđenjem Jugoslavije.

Plakala mala Vidica Deklamira: Vinka Marinović, uč. 1. raz.
Uspavanka Vjerica Petrić, uč. 2. raz.
Domovini Nevenka Martinić, uč. 3. raz.
Jadranska Straža Zoran Jerković, uč. 4. raz.
„MILI DOME MOJ“, pevaju učenice: Franjka Eterović, Dina Bonacić, Katika Perić, Drina Skonić, Dragica Ost